

Ми кривого танцю йдемо

(веснянка)

Волинь

Ходою
♩ = 105

С.
А.
Ми кри-во-го та-нцю йде-мо, кі-нця йо-му не зна-йде-мо...

Ми кривого танцю йдемо,
Кінця йому не знайдемо.

Та й темненької ночі,
Ще й при ясній свічі.

Ані кінця, ані ладу –
Не пізнаєш, котра ззаду.

Повісила на кілочку,
На шовковім шнурочку.

Треба його та й виводити,
Кінець йому та й знаходити.

А моя мати взнала
Та й миленькому дала.

Ой вінку мій, вінку,
Та й хрещатий барвінку.

Ой коли б я була знала,
Була б його краще вбрала!

Що я тебе сплела
Та й учора ізвечора.

(А моя мати взнала
Та й нелюбові дала.

Та й учора ізвечора,
Та й темненької ночі.

Ой коли б я була знала,
була б його розірвала!)

Т.
Б.
Ой ска-ка-ли ди-кі ко-зи та й по-під зе-ле-ні ло-зи...

Ой скакали дикі кози
Та й попід зелені лози.

А за ними козенята –
Поламали ноженята.

Приспів:
То в гору, то в долину,
То в рожу, то в калину.

Приспів.
Якби кізка не скакала,
То б ніженьки не зламала.
Приспів.

С.
А.
А ви, хло-пці, сти-да-йте-ся, га-ї-во-чки не ба-вте-ся...

А ви, хлопці, стидайтеся,
Гаївочки не бавтеся.

Лиш косити, молотити
Та сліпі діди водити.

Ви до того та й не зросли,
Лиш до ціпа та до коси.

То в гору, то в долину,
То в рожу, то в калину!

Вести кривий танець неважко. Всі учасники стають у ряд, взявшись за руки. Той, хто попереду – найчастіше дівчина – "виводить кривого танця", себто веде всіх за собою. Кожен має точно повторювати лінію ходи попереднього.

Добре, якщо дівчина, яка йде попереду, обирає шлях таким чином, щоб загальний малюнок танцю займав якомога меншу площу – так легше співати без ритмічних розходжень.

Інший варіант пісні – "А ми кривого танцю йдем". Кривого танця водимо також і під інші веснянки, які за ритмом і характером надаються до того – "Ой не рости, кропе", "Травко-муравко", "Хвалилася береза", "Коло млина калина", "Ой чи спиш, чи чуєш", "Перекладу кладку" та ін..